



VIỄN CẬN

Chiều đụt mưa anh nhìn rất vớ vẩn
Ngó vẩn vợ tìm một chỗ
ướt mềm
Nơi ướt nhẹp nhìn hoài mà chẳng thấy
Chồn mơ huyền mê mẩn nụ
hồng xiêm

Nên mẩn mê khiến chiều đi rất chậm
Ồi đời người quá bộ đến man di
Chả nhẽ mình ngồi im nơi bóng tối
Hay xâm lăng vào nguyệt thực tức thì

Đề chứng nghiệm dù đời mưa hay nắng
Em xa xôi gần gũi đến chia lìa
Tay vớ hái một dung từ rất muộn
Thì nhập nhằng bến nọ nhớ bờ kia

Hãy cọ xát mùi giờ mừng gai góc
Chiếc túi đen bày rác cũ truy lùng
Một cọng tóc còn vương mùi hư hảo
Ta ghình nhau chiều nhạc ngựa tưng bừng

Mưa đụt anh đồng lõa tuồng vô dụng
Múa may chi rồi cũng đến điêu tàn
Em phơi phơi tuồng kim kê độc lập *
Nắng huy hoàng từ bóng tối hờ hang

h o à n g x u â n s ơ n

* một thế võ